

og hvori det blev vedtaget enstemmigt i dette Ting. Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for Forslaget, som det nu foreligger.

Jensen-Sønderup: Ogsaa jeg vil anbefale at stemme for Forslaget, saaledes som det foreligger. Som den højtærede Finansminister allerede har bemærket, er der ikke sket nogen Realitetsændring. Det samme er sagt med nogle andre Ord, og det kunne vi formentlig ikke have noget imod.

Jeg finder Anledning til at bemærke, at der jo fandt en meget usædvanlig Forhandling Sted om Forslaget oppe i det andet Ting, der bl. a. gav Udtryk for noget, som jeg synes, det ene Ting ikke skal sige om det andet, nemlig at vi her i Tinget havde talt om og stemt for et Forslag, hvorom vi ikke vidste, hvad det indeholdt. Jeg ved ikke, med hvilken Berettigelse endda, saa vidt jeg har set, to Medlemmer i det andet Ting indlode sig paa at sige noget saadant. Da jeg var den eneste, foruden den højtærede Finansminister, som talte ved Sagens Behandling her i Tinget, turde det være ret naturligt, at jeg specielt føler mig foranlediget til at protestere mod en saadan Udtalelse, som er fuldstændig uhjemlet og grundløs og er det saa meget mere, som ærede Medlemmer temmelig sikkert ville erindre, at jeg for to Aar siden, i Samlingen 1904—05, havde Lejlighed til netop at omtale Reserverpensionsfonden ved Statsbanerne, idet jeg den Gang gjorde udførlig Rede for, hvad Reserverpensionsfonden ved Statsbanerne bestod af, at den dels var en Boggæld, som Statskassen havde, og dels bestod af Obligationer. Jeg talte om det kedelige i, at en Del af vor Statsgæld bestod af denne Boggæld til Statsbanereservefonden, en Gæld, hvoraf der svarede 5 pCt. Rente, som man lagde til Hovedsummen, hvorved Statsgælden steg Aar for Aar. Dette, at Statsgælden stadig steg med Rentebeløbet, var ikke til Fornøjelse for nogen, hverken for Statsbanerne eller for nogen anden.

Naar jeg har staaet og gjort Rede for alt dette og har henstillet til Finansministeren, at der burde træffes en anden Ordning, saa har man sandelig ikke Ret til bagefter, naar der bliver forelagt et Forslag om en anden Ordning, at sige noget saadant som det, der blev udtrykt i de to ærede Landstingsmænds Tale, at man her ikke havde Begreb om den Sag. Jeg for mit Vedkommende har det Begreb

om den, som er udtrykt i den Tale, jeg holdt ved Finanslovens 1ste Behandling i Samlingen 1904—05, som ærede Medlemmer kunne læse efter i Rigsdagstidende. Jeg mener ogsaa, at de to ærede Medlemmer af det andet Ting, forinden de indlode sig paa at sige noget saadant, som de gjorde, burde have undersøgt dette; derefter vilde de sikkert have talt om det paa en anden Maade.

Birck: De Herrer, vide jo, at Lovforslaget, som det nu foreligger, gaar ud paa, at Finansministeren bemyndiges til at udstede for mellem 5 og 6 Mill. Kroner ny Statsobligationer. Dette Lovforslag kaldes en Konvertering af en Rente, uagtet det snarere skulde kaldes en Konvertering af en Gældsfordring. De Herrer ville erindre, at i Fjor vedtog vi, som det ærede Medlem, der nys talte, sagde, et Lovforslag om at inddrage Reserverpensionsfonden og lade en Del af dens Midler gaa i Statskassen. Dette er, som det ærede Medlem oplyste, sket dels ved forskellige Indbetalinger og dels ved, at Statskassen har opført at betale de Renter, den ellers skulde have betalt til Pensionsfonden. Naar vi ophæve Reserverpensionsfonden, følger det af sig selv, da Reserverpensionsfonden ikke er Aktiver eller Obligationer eller saadanne Sager, eller i hvert Fald kun delvis er det, men derimod for 5—6 Mill. Kroners Vedkommende er en Fordring paa Statskassen, at i det Øjeblik Statskassen og Reserverpensionsfonden saa at sige blive formælede, blive til et, sker der en Art Fusion — eller maaske turde jeg med Henblik paa den højtærede Finansministers Stilling i denne Sag bruge Udtrykket *Konfusion*. Idet dette sker, følger det af sig selv, at baade Aktivsiden og Passivsiden i dette Mellemværende ophæves, ligesom i andre Forhold. Jeg sætter f. Eks., at de forenede Sukkerfabrikker overtage et Raffinaderi, der skylder dem Penge. I det Øjeblik, Sukkerfabrikkerne opkøbe dette Raffinaderis Aktiver og tilintetgøre dem, ville De forstaa, at den Fordring, Sukkerfabrikkerne have paa Raffinaderiet, i sig selv er udslukket, ekstingveret i samme Øjeblik, som Fusionen er sket. Paa samme Maade maa Forholdet være mellem Reserverpensionsfonden og Statskassen, og det er dette Forhold, der er gjort gældende af min Kollega i Landstinget, den højtærede Landstingsmand for Frederiksberg (P. G. C. Jensen), og jeg vil tilstaa, at jeg for mit Vedkommende underskriver ganske fra Ende til anden hans Argumentation. Det,